UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Kanones Tōn En Gaggra Synelthontōn Agiōn Paterōn ... Canones Sanctorvm Patrvm, Qvi Gangris Convenervnt, qui cum Nicaena Synodo eduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

Visual Library

ANNO CHRISTI 325. iunximus; maxime propterea, quod ſicut auctoritate Leonis pontificis acta Epheſ. Concilii per ſubſcriptionem epiſcoporum abſentium, & indicta Synodo conuenientium, ſunt confirmata; ita hoc loco ducenti ſeptuagintaquinque epiſcopi, auctoritate Siluestri pontificis congregati, non aliud præſtare iuſſi fuerunt, quam vt fidem Concilii Nicæni dato chirographo approbantes, eamque in ſuis diœceſibus promulgantes, vniformiter credant, atque vno eodemque tempore reſurrectionis dominicæ memoriam obſeruent. hoc eſt, quod ſubdit, *vt ſide Concilii declarata, intemeratus ordo ſeruetur.*

Generalibus Conciliis epiſcopi etiam abſentes ſubſcribere ſoliti.

ANNO CHRISTI ....

[a] CONCILIVM [b] GANGRENSE CELEBRATVM [c] TEMPORE SILVESTRI PAPÆ I.

[d] (Circa annum Domini 324.) in Paphlagonia, ſeu [e] regione Pelaſgorum, aduerſus [f] Euſtathium [g] Sebaſtianenſem in Armenia epiſcopum. Et eſt prouinciale, ſed [h] approbatum a Leone IV. diſt. 20. c. de libell.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΓΓΡΑ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ·

οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν.

CANONES SANCTORVM PATRVM, QVI GANGRIS CONVENERVNT,

qui cum Nicæna Synodo eduntur.

Κυρίοις τιμιωτάτοις ἐν Ἀρμενίᾳ συλλειτουργοῖς, Εὐσέβιος, Αἰλιανός, Εὐγένιος, Ὀλύμπιος, Βιθυνικός, Γρηγόριος, Φιλητός, Πάππος, Εὐλάλιος, Ὑπάτιος, Προαιρέσιος, Βασίλειος, Βάσσος, οἱ συνελθόντες εἰς τὴν κατὰ Γάγγραν ἁγίαν σύνοδον, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

*Dominis honorabilibus conſacerdotibus, in Armenia conſtitutis, coepiſcopi Euſebius, Hypatius, Eulalius, Gregorius, Ælianus, *Bithynicus, Olympius, Baßianus, Baſilius, Philetus, Heraclius, Pappus, Eugenius, Oſius Cordubenſis, *Proæreſius, Baſſus, qui conuenerunt in Gangrenſi Concilio, in Domino ſalutem.*

* Bytenius. * Proſerius. * Preſius.

ΕΠΕΙΔΗ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ κατὰ Γάγγραν ἐκκλησίᾳ, διά τινας ἐκκλησιαστικὰς χρείας, ζητουμένων καὶ τῶν κατ' Εὐστάθιον, εὕρισκεν πολ-

QVONIAM conueniens ſancta Synodus epiſcoporum in eccleſia Gangrenſi, propter quaſdam eccleſiaſticas & neceſſarias cauſas inquirendas, & ea quæ ſecundum Euſtathium ge-

ſta ſunt, dignoſcenda, inuenit multa fieri indecenter ab his qui eumdẽ Euſtathium ſecuti ſunt, neceſſario ſtatuit, palam omnibus actis, amputare vniuerſa, quæ ab eodem male commiſſa ſunt. Declaratum eſt enim, hos eoſdem nuptias accuſare, & docere, quod nullus in coniugali poſitus gradu, ſpem habeat apud Deum. Vnde factũ eſt, vt multæ mulieres eos ſecutæ, relictis propriis viris, & viri, vxoribus deſtitutis, vinculum coniugale diſſoluerent, continentiam profitentes: quam cum retinere non poſſent, adulterium commiſerunt. Inuenti ſunt enim diſceſſiones ac ſeparationes a Dominicis conſtitutis in eccleſiis Dei docere, id eſt, traditiones eccleſiaſticas, & ea quæ in eccleſiis aguntur debere contemni, priuatiſque conuenticulis inſtitutis, ad imitationem eorum quæ in domo Dei aguntur, omnia præſumere celebrare: Adhuc etiam veſtibus cõmunibus ſpretis, nouos etiam & inſolitos habitus aſſumpſiſſe: Primitias quoque fructuum, & oblationes eorum, quas veterum inſtitutio eccleſiis tribuit, ſibimet vindicaſſe, id eſt, propriæ ratiocinatione doctrinæ, tamquam ſanctis, ſibi eas offerri debere, apud ſe & inter ſe diſpenſandas: Seruos a dominis recedẽtes, per hunc inuſitatum religionis morem, dominos contempſiſſe: Mulieres quoque, præter conſuetudinẽ & ſui ſexus ornatum, hinc ſe iuſtificari credentes, virilem habitum ſuſcepiſſe, pluresque earum occaſione religionis tonſas, genuini decoris comas penitus amputaſſe: Ieiunia quæ in eccleſia prædicantur, contem-

λα ἀθέσμως γινόμενα ὑπὸ τούτων αὐτῶν τῶν περὶ Εὐστάθιον· ἀναγκαίως ὥρισεν, καὶ πᾶσι φανερὸν ποιῆσαι ἐσπούδασεν, εἰς ἀναίρεσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν κακῶς γινομένων. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ καταμέμφεσθαι αὐτοὺς τὸν γάμον, καὶ ὑποτίθεσθαι, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐν γάμῳ ὄντων ἐλπίδα παρὰ θεῷ ἔχει, πολλαὶ γυναῖκες ὕπανδροι ἀπατηθεῖσαι τῶν ἑαυτῶν ἀνδρῶν ἀνεχώρησαν, καὶ ἄνδρες τῶν ἰδίων γυναικῶν· εἶτα ἐν τῷ μεταξὺ μὴ δυνηθεῖσαι ἐγκρατεῖν ἐμοιχεύθησαν, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ὠνειδίσθησαν. εὑρίσκοντο δὲ καὶ ἀναχωρήσεις ἐκ τῶν οἴκων τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ποιούμενοι, καταφρονητικῶς διακείμενοι κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἴδια συνάξεις ποιούμενοι, καὶ ἐκκλησιάσεις, καὶ διδασκαλίας ἑτέρας, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ξένα ἀμφιάσματα ἐπὶ καταπτώσει τῆς κοινότητος τῶν ἀμφιασμάτων συνάγοντες· καρποφορίας τε τὰς ἐκκλησιαστικὰς τὰς ἀνέκαθεν διδομένας τῇ ἐκκλησίᾳ, ἑαυτοῖς καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς, ὡς ἁγίοις, τὰς διαδόσεις ποιούμενοι· καὶ δοῦλοι δεσποτῶν ἀναχωροῦντες, καὶ διὰ τοῦ ξένου ἀμφιάσματος καταφρόνησιν κατὰ τῶν δεσποτῶν ποιούμενοι· καὶ γυναῖκες παρὰ τὸ σύνηθες ἀντὶ ἀμφιασμάτων γυναικείων ἀνδρικὰ ἀμφιάσματα ἀναλαμβάνουσαι, καὶ ἐκ τούτων οἰόμεναι δικαιοῦσθαι. πολλαὶ δὲ καὶ ἀποκείρονται προφάσει θεοσεβείας τὴν φύσιν τῆς κόμης τῆς γυναικείας. νηστείας τε ἐν κυριακῇ ποιούμενοι, καὶ τῆς ἁγιότητος τῆς ἐλευθέρας ἡμέρας

καταφρονοῦντες, καὶ τῶν νηστειῶν τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τεταγμένων ὑπερφρονοῦντες, καὶ ἐσθίοντες, καί τινες αὐτῶν μεταλήψεις κρεῶν βδελυττόμενοι· καὶ ἐν οἴκοις γεγαμηκότων εὐχὰς ποιεῖσθαι μὴ βουλόμενοι, καὶ γινομένων εὐχῶν καταφρονοῦντες, καὶ πολλάκις προσφορῶν ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις τῶν γεγαμηκότων γινομένων μὴ μεταλαμβάνοντες· καὶ πρεσβυτέρων γεγαμηκότων ὑπερφρονοῦντες, καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν γινομένων μὴ ἁπτόμενοι, καὶ τῶν ἐκεῖ συνερχομένων καὶ λειτουργούντων καταγινώσκοντες, καὶ πλουσίων δὲ τῶν μὴ πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἀναχωρούντων, ὡς ἐλπίδα παρὰ θεῷ μὴ ἐχόντων· καὶ πολλὰ ἄλλα, ἃ ἀριθμῆσαι οὐδεὶς ἂν δυνηθείη. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν, ἐπεὶ τοῦ κανόνος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐξῆλθεν, ὥσπερ νόμους ἰδιάζοντας ἔσχεν. οὔτε γὰρ κοινὴ γνώμη αὐτῶν ἁπάντων ἐγένετο· ἀλλ' ἕκαστος, ὅπερ ἂν ἐνεθυμήθη, τοῦτο προσέθηκεν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἑαυτοῦ βλάβῃ. διὰ οὖν ταῦτα ἠναγκάσθη ἡ παραγενομένη ἐν Γάγγραις ἁγία σύνοδος καταψηφίσασθαι αὐτῶν, καὶ ὅροις ἐκθέσθαι, ἐκτὸς αὐτοὺς εἶναι τῆς ἐκκλησίας· εἰ δὲ μεταγνοῖεν, καὶ ἀναθεματίζοιεν ἕκαστον τούτων τῶν κακῶς λεχθέντων, δεκτοὺς αὐτοὺς γίνεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ἐξέθετο ἡ ἁγία σύνοδος ἕκαστον, ὃ ὀφείλουσιν ἀναθεματίσαντες δεχθῆναι. εἰ δέ τις μὴ πειθείη τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς αἱρετικὸν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι, καὶ εἶναι ἀκοινώνητον καὶ κεχωρισμένον τῆς

nenda aſſeruiſſe: Nonnullos eorum etiam cibos carnium tamquam illicitos reputaſſe: In domibus coniugatorum nec orationes quidem debere celebrari, perſuaſiſſe intantum, vt eaſdem fieri vetent, & oblationibus quæ in domibus factæ fuerint, minime communicandum eſſe decernant: presbyteros vero, qui matrimonia contraxerunt, ſperni debere dicunt, nec ſacramenta, quæ ab eis conficiuntur, attingi: Loca ſanctorum martyrum vel baſilicas contemnere, & omnes qui illuc conueniunt, reprehendere: Diuites fideles, qui non omnibus renuntiant quæ poſſident, ſpem apud Deum non habere: *Luc. 14* Et multa alia, quæ enumerare nulli poſſibile eſt, ſingulos quoque eorum pro ſuo arbitrio conſtituere. Vnumquemque enim eorum tales inſtitutiones ab eccleſiaſtico Canone recedentes, tamquam proprias leges ſibimet condidiſſe. Sed nec communis his omnibus & vna ſententia eſt. Singuli enim, prout videtur & libet, ad accuſationem eccleſiæ nitendo, tamquam rector non ſit, vel addũt decreta, vel minuunt. Propterea ergo coactum eſt hoc Concilium, in Gangrenſi eccleſia habitum, vt Canones iſtos exponeret, quibus probantur memorati extra eccleſiam eſſe. Quod ſi per pœnitentiam condemnauerint omnia hæc, quæ male ſenſerunt, tamquam a ſe non bene prolata, acceptabiles fiant: atque ideo ſingula quæ debeant condemnare, Synodus credidit exponēda. Quod ſi quis renuerit hæc quæ hodie conſtituta ſunt, tamquam hæreticus & anathematizatus & damnatus abiiciatur. Et erit non ſolum in-

communicatus, verum etiam & ab eccleſia habeatur extorris, donec deprecetur epiſcopum, & de vniuerſis quæ penes eos detecta atque deprehenſa ſunt, prodiderit, quid horum ſuſceperit obſeruandum.

ἐκκλησίας. καὶ δεήσῃ τοὺς ἐπισκόπους ἐπὶ πάντων τῶν εὑρισκομένων παρ᾽ αὐτοῖς τοιοῦτον παραφυλάξασθαι.

ANNO CHRISTI ....

Epiſcopi huius Concilii ſupradicti alias numerantur, ordinantur, & vocantur ad hunc modum.

Euſebius, Alypius, Philetus, Eulalius, Pappus, Baſilius, Bithynicus, Heracius, Hypatius, Baſſus, Eugenius, Gregorius, Ælianus, Preſſius, Eugenius.

Alias vero ad iſtum.

Euſebius, Olympius, Ælianus, Baſilius, Eulalius, Gregorius, Papius, Baſſus, Eugenius, Bithynius, Heracles, Preſius.

CANONES.

ΚΑΝΟΝΕΣ.

GENTIANO HERVETO INTERPRETE.

I.

SI quis matrimonium vituperet, & eam quæ cum marito ſuo dormit, quæ eſt fidelis & religioſa, abhorreat & inſimulet, tamquam quæ non poſſit regnum Dei ingredi, ſit anathema.

α΄.

ΕΙ τις τὸν γάμον μέμφοιτο, καὶ τὴν καθεύδουσαν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, οὖσαν πιστὴν καὶ εὐλαβῆ, βδελύσσοιτο ἢ μέμφοιτο, ὡς ἂν μὴ δυναμένην εἰς βασιλείαν εἰσελθεῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

II.

Si quis eum qui carnem præter ſanguinem, & idolothytum, & ſuffocatum, cum pietate & fide comedit, condemnat, tamquam eo quod ea veſcatur, ſpem non habeat, ſit anathema.

β΄.

Εἴ τις ἐσθίοντα κρέα χωρὶς αἵματος καὶ εἰδωλοθύτου καὶ πνικτοῦ, μετ᾽ εὐλαβείας καὶ πίστεως, κατακρίνοι, ὡς ἂν διὰ τὸ μεταλαμβάνειν, ἐλπίδα μὴ ἔχοντα, ἀνάθεμα ἔστω.

III.

Si quis docet ſeruum pietatis prætextu dominum contemnere, & a miniſterio recedere, & non cum beneuolentia & omni honore domino ſuo inſeruire, ſit anathema.

γ΄.

Εἴ τις δοῦλον προφάσει θεοσεβείας διδάσκοι καταφρονεῖν δεσπότου, καὶ ἀναχωρεῖν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ μετ᾽ εὐνοίας καὶ πάσης τιμῆς τῷ ἑαυτοῦ δεσπότῃ ἐξυπηρετεῖσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

IV.

Si quis de preſbytero qui vxorem duxit, contendat, non opor-

δ΄.

Εἴ τις διακρίνοιτο παρὰ πρεσβυτέρου γεγαμηκότος, ὡς μὴ χρῆναι λειτουρ-

Anno Christi .... λειτουργήσαντος αὐτοῦ προσφορᾶς μεταλαμβάνειν, ἀνάθεμα ἔστω.

ε΄.

Εἴ τις διδάσκοι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ εὐκαταφρόνητον εἶναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ συνάξεις, ἀνάθεμα ἔστω.

ϛ΄.

Εἴ τις παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλησιάζοι, καὶ καταφρονῶν τῆς ἐκκλησίας, τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐθέλοι πράττειν, μὴ συνόντος τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω.

ζ΄.

Εἴ τις καρποφορίας ἐκκλησιαστικὰς ἐθέλοι λαμβάνειν, ἢ διδόναι ἔξω τῆς ἐκκλησίας, παρὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐγκεχειρισμένου τὰ τοιαῦτα, καὶ μὴ μετὰ γνώμης αὐτοῦ ἐθέλοι πράττειν, ἀνάθεμα ἔστω.

η΄.

Εἴ τις διδοῖ ἢ λαμβάνοι καρποφορίαν παρεκτὸς τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτεταγμένου εἰς οἰκονομίαν εὐποιίας· καὶ ὁ διδοὺς, καὶ ὁ λαμβάνων, ἀνάθεμα ἔστω.

θ΄.

Εἴ τις παρθενεύοι, ἢ ἐγκρατεύοιτο, ὡς ἂν βδελυκτῶν, τῶν γάμων ἀναχωρήσας, καὶ μὴ δι' αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ ἅγιον τῆς παρθενίας, ἀνάθεμα ἔστω.

ι΄.

Εἴ τις τῶν παρθενευόντων διὰ τὸν κύριον, κατεπαίροιτο τῶν γεγαμηκότων, ἀνάθεμα ἔστω.

ια΄.

Εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως

tere eo ſacra celebrante oblationi communicare, ſit anathema.

V.

Si quis docet domum Dei eſſe contemnendam, & quæ fiunt in ea congregationes, ſit anathema.

VI.

Si quis præter eccleſiam vult eccleſiam habere, & contemnens eccleſiam, vult ea quæ ſunt eccleſiæ agere, non conueniente preſbytero de epiſcopi ſententia, ſit anathema.

VII.

Si quis vult fructus eccleſiæ oblatos accipere, vel dare extra eccleſiam, præter epiſcopi ſententiam, vel eius cui cura eorum tradita eſt, & non cum eius ſententia ea velit agere, ſit anathema.

VIII.

Si quis dat, vel accipit fructus oblatos præter epiſcopum, vel eum qui eſt conſtitutus ad beneficentiæ diſpenſationem; & qui dat, & qui accipit, ſit anathema.

IX.

Si quis virgo ſit, vel continens, a matrimonio tamquam abominando recedens, & non propter ipſam virginitatis pulcritudinem & ſanctitatem, ſit anathema.

X.

Si quis eorum qui ſunt virgines propter Dominum, inſultet in eos qui vxores duxerunt, anathema ſit.

XI.

Si quis contemnat eos qui aga-

pas ex fide faciunt, & propter Dei honorem fratres conuocant, & nolit vocationibus communicare, quod id quod fit vilipendat, ſit anathema.

XII.

Si quis vir propter eam quæ exiſtimatur exercitationem amiculo vtitur, & tamquam habens ex eo iuſtitiam, eos condemnet qui cum pietate* beros ferunt, & alia communi & conſueta veſte vtuntur, ſit anathema.

* Beros videtur Balſamon epiſcopus Antiochenus, hûc locum interpretans, vocare veſtes ex ſerico contextas.

XIII.

Si qua mulier propter eam, quæ exiſtimatur exercitationem veſtem mutet, & pro conſueto muliebri indumento virile accipiat, ſit anathema.

XIV.

Si qua mulier relinquit maritum, & vult recedere, matrimonium abhorrens, ſit anathema.

XV.

Si quis ſuos liberos relinquit, nec eos alit, nec quantum in ſe eſt ad conuenientem pietatem religionemque adducit, ſed exercitationis prætextu negligit, ſit anathema.

XVI.

Si qui filii a parentibus, maxime fidelibus, prætextu pietatis receſſerint, & parentibus quem par eſt honorem non tribuerint, apud eos ſcilicet præpoſita in Deum pietate, ſint anathema.

XVII.

Si qua mulier, propter eam quę exiſtimatur pietatem, tõdeat comam, quam Deus ei dedit ad re-

ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμὴν τοῦ κυρίου συγκαλούντων τοὺς ἀδελφούς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξευτελίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιβ'.

Εἴ τις ἀνδρῶν διὰ νομιζομένην ἄσκησιν περιβολαίῳ χρῆται, καὶ ὡς ἂν ἐκ τούτου τὴν δικαιοσύνην ἔχων, καταψηφίσοιτο τῶν μετ' εὐλαβείας τοὺς βήρους φορούντων, καὶ τῇ ἄλλῃ κοινῇ καὶ ἐν συνηθείᾳ οὔσῃ ἐσθῆτι κεχρημένων, ἀνάθεμα ἔστω.

ιγ'.

Εἴ τις γυνὴ διὰ νομιζομένην ἄσκησιν μεταβάλλοιτο ἀμφίασμα, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰωθότος γυναικείου ἀμφιάσματος, ἀνδρεῖον ἀναλάβοι, ἀνάθεμα ἔστω.

ιδ'.

Εἴ τις γυνὴ καταλιμπάνοι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀναχωρεῖν ἐθέλοι, βδελυττομένη τὸν γάμον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιε'.

Εἴ τις καταλιμπάνῃ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, καὶ μὴ τεκνοτροφῇ, καὶ ὅσον ἐν ἑαυτῷ πρὸς θεοσέβειαν τὴν προσήκουσαν ἀνάγῃ, ἀλλὰ προφάσει τῆς ἀσκήσεως ἀμελοίη, ἀνάθεμα ἔστω.

ις'.

Εἴ τινα τέκνα γονέων, μάλιστα πιστῶν, ἀναχωροίη προφάσει θεοσεβείας, καὶ μὴ τὴν καθήκουσαν τιμὴν τοῖς γονεῦσιν ἀπονέμοι, προτιμωμένης δηλονότι παρ' αὐτοῖς τῆς θεοσεβείας, ἀνάθεμα ἔστω.

ιζ'.

Εἴ τις γυναικῶν διὰ τὴν νομιζομένην ἄσκησιν ἀποκείροιτο τὰς κόμας, ἃς ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς ὑπόμνησιν τῆς

ANNO CHRISTI ....

ὑποταγῆς, ὡς ἀναλύουσα τὸ πρόσταγμα τῆς ὑποταγῆς, ἀνάθεμα ἔστω.

ιη΄.

Εἴ τις διὰ νομιζομένην ἄσκησιν ἐν τῇ κυριακῇ νηστεύοι, ἀνάθεμα ἔστω.

ιθ΄.

Εἴ τις τῶν ἀσκουμένων χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ τελείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

κ΄.

Εἴ τις αἰτιῷτο, ὑπερηφάνῳ διαθέσει κεχρημένος καὶ βδελυσσόμενος, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς γινομένας λειτουργίας, καὶ τὰς μνήμας αὐτῶν, ἀνάθεμα ἔστω.

κα΄.

Ταῦτα δὲ γράφομεν, οὐκ ἐκκόπτοντες τοὺς ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὰς γραφὰς ἀσκεῖσθαι βουλομένους· ἀλλὰ τοὺς λαμβάνοντας τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀσκήσεως εἰς ὑπερηφανίαν, κατὰ τῶν ἀφελέστερον βιούντων ἐπαιρομένους τε, καὶ παρὰ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ νεωτερισμοὺς εἰσάγοντας. ἡμεῖς τοιγαροῦν καὶ παρθενίαν μετὰ ταπεινοφροσύνης θαυμάζομεν, καὶ ἐγκράτειαν μετὰ σεμνότητος καὶ θεοσεβείας γινομένην ἀποδεχόμεθα· καὶ ἀναχώρησιν τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων μετὰ ταπεινοφροσύνης ἀποδεχόμεθα, καὶ γάμου συνοίκησιν σεμνὴν τιμῶμεν· καὶ πλοῦτον μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐποιΐας οὐκ ἐξουθενοῦμεν· καὶ λιτότητα καὶ εὐτέλειαν ἀμφιασμάτων, δι' ἐπιμέλειαν μόνον τοῦ σώματος, ἀπερίεργον ἐπαινοῦμεν· τὰς δὲ ἐκλύτους καὶ τεθρυμμένας ἐν τῇ ἐσθῆτι προόδους οὐκ ἀποδεχόμεθα· καὶ

cordationem ſubiectionis, vt quæ ſubiectionis præceptum diſſoluat, ſit anathema.

XVIII.

Si quis propter eam, quæ exiſtimatur, exercitationem in dominico ieiunet, ſit anathema.

XIX.

Si quis eorum qui exercentur abſque corporali neceſſitate ſe inſolenter gerat, & tradita ieiunia, quæ communiter ſeruantur ab eccleſia, diſſoluat, perfecta in eo reſidente ratione, ſit anathema.

XX.

Si quis arrogantia vtens, & martyrum congregationes abhorrens, & ſacra quæ in eis celebrantur, & eorum memorias accuſet, ſit anathema.

XXI.

Hæc autem ſcribimus, non eos abſcindentes, qui in Dei eccleſia volunt ſecundum ſcripturas in continentia & pietate exerceri: ſed eos qui prætextum exercitationis ad arrogantiam aſſumunt, aduerſus eos qui ſimplicius viuunt ſe efferentes, & præter ſcripturas, eccleſiaſticoſque Canones nouitates inducunt. Virginitatem itaque vna cum humilitate admiramur, & continentiã, quæ cum pietate & grauitate exercetur, admittimus: & a ſæcularibus negotiis ſeceſſum cum humilitate ſuſpicimus: & honorabilem matrimonii coniunctionẽ honoramus, & diuitias cũ iuſtitia & beneficentia non vilipendimus, & veſtium vilitatem propter corporis tantũ curam minime curioſam ac operoſam laudamus: diſſolutos autẽ & molles in veſtibus inceſſus auerſamur, &

Anno Christi ....

domos Dei honoramus, & qui fiunt in iis Conuentus, vt ſanctos & vtiles recipimus, non pietatem in domibus includentes, ſed omnem locum in Dei nomine ædificatum honorantes, & quæ fit in ipſa eccleſia, Congreſſionem ad publici vtilitatem recipimus, & inſignes fratrum beneficentias, quæ tamquam ſecundum traditiones fiunt per eccleſiam in pauperes, laudamus: & vt ſemel dicamus, quæ a diuinis ſcripturis & apoſtolicis traditionibus tradita ſunt, in eccleſia fieri optamus.

τοῖς οἴκοις τοῦ θεοῦ τιμῶμεν, καὶ τὰς συνόδους τὰς ἐπ' αὐτοῖς, ὡς ἁγίας καὶ ἐπωφελεῖς ἀποδεχόμεθα· οὐ συγκλείοντες τὴν εὐσέβειαν ἐν τοῖς οἴκοις, ἀλλὰ πάντα τόπον τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ θεοῦ οἰκοδομηθέντα τιμῶντες· καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ σύνοδον κοινὴν, εἰς ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ, ἀποδεχόμεθα· καὶ τὰς καθ' ὑπερβολὴν εὐποιΐας τῶν ἀδελφῶν, τὰς κατὰ τὰς παραδόσεις διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς πτωχοὺς γινομένας, μακαρίζομεν· καὶ πάντα συνελόντας εἰπεῖν, τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι εὐχόμεθα.

CANONES CONCILII GANGRENSIS,

Ex interpretatione Dionyſii Exigui.

TITVLI CANONVM.

I. *De his qui nuptias damnant.*

II. *De his qui carnes manducantes damnant.*

III. *Non debere ſeruum, occaſione religionis, dominum contemnere.*

IV. *De oblatione preſbyteri coniugati.*

V. *Orationes eccleſiæ non debere contemni.*

VI. *Non debere extra eccleſiam congregari.*

VII. *De fructibus in eccleſiam, & non alibi, dandis.*

VIII. *De his quæ in vſus pauperum conferuntur.*

IX. *Virginitati ſtudentem non debere nuptias execrari.*

X. *De his qui pro virginitate ſuperbiunt.*

XI. *Agapen fratrum non debere contemni.*

XII. *De continentibus, & vſu palliorum.*

XIII. *Non debere mulierem continentiæ cauſa virilem habitum vſurpare.*

XIV. *Non debere condemnantem nuptias a viro diſcedere.*

XV. *Non debere quemquam continentiæ cauſa filios ſuos negligere.*

XVI. *Ne filii, occaſione religionis, parentes ſuos deſpiciant.*

XVII. *Caput tondere mulieri non licere.*

XVIII. *Non debere die dominico ieiunare.*

XIX. *Non licere communia ieiunia ſoluere.*

XX. *Communicandum in baſilicis martyrum.*